

Știri despre o răpire*

R. Cenușă, M. Teodosiu, M.L. Duduman

Cenușă R., Teodosiu M., Duduman M.L. 2014. News of a kidnapping. Bucov. For. 14(1): 3-4, 2014.

Autori. Radu Cenușă, Mihai Leonard Duduman - Facultatea de Silvicultură, Universitatea Ștefan cel Mare Suceava, str. Universității 13, 720229 Suceava; Marius Teodosiu - Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, Stațiunea Câmpulung Moldovenesc, Calea Bucovinei 73b, 725100 Câmpulung Moldovenesc, Suceava.

Manuscris primit 20 mai 2014, revizuit 27 mai 2014, acceptat 9 iulie 2014, publicat online 6 august 2014.

Originile publicației tehnico-științifice BUCOVINA FORESTIERĂ coboară în perioada interbelică, însă renașterea ei din perioada prezentă (începutul anilor '90) se datorează dr. ing. Radu Ichim. Profilul său profesional este unul încă viu, recunoscut și respectat în Bucovina, pentru multiplele calități: implicare în problemele silviculturii, autor de importante lucrări științifice, dar mai ales adevărat magistrul, creator de școală. „Școala de silvicultură” formată la Stațiunea Câmpulung Moldovenesc a Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice a însemnat, înainte de toate, calitate în cercetare și investiții în oameni, într-o vreme în care nu se făceau strategii complicate în acest sens. Având o experiență profesională practică bogată, incluzând toate componentele vieții silvice - producție, învățământ superior și, în final, cercetare - Radu Ichim a știut că legătura dintre toate acestea o poate face o

Agora tipărită, deschisă tuturor celor ce sunt sincer interesați de viața pădurii.

Primul număr din ceea ce avea să constituie „Seria nouă” a BUCOVINEI FORESTIERE a apărut în anul 1993, la 50 de ani de la prima publicare sub același nume. Știință silvică, opinii despre problemele silviculturii, istoria acesteia în Bucovina, portrete de silvicultori sau semnalarea unor noutăți editoriale, toate au constituit modalitatea prin care libertatea de expresie a fost pusă în slujba pădurilor, și nu doar ale Bucovinei. Silvicultorii bucovineni - localnici sau risipiți în țară și în afara acesteia - au ales să se întoarcă astfel simbolic „acasă” și să contribuie la ceea ce probabil cândva istoria va consemna drept prima reîntoarcere spre normalitate în viața silvică.

Revista a apărut neîntrerupt timp de 13 ani, reușind în această perioadă să devină un punct de reper între publicațiile silvice și care încă

*Titlul editorialului este similar celui al unui alt roman al recent dispărutului Gabriel Garcia Marquez (1927-2014), autor invocat într-un alt moment important din viața revistei, premergător încetării apariției și amintit în editorial. L-am considerat un eufemism pentru situația revistei în anii în care aceasta și-a încetat apariția.

mai trezește ecouri în mintea cititorilor.

Procesul editorial nu a fost niciodată unul ușor, fie că a fost vorba despre procesarea fluxului de manuscrise, de ritmicitatea aparițiilor sau de tipărire. Primul fotocopiator („xerox”) a fost și primul pas spre autonomia tipografică, revista apărând în general prin eforturile la nivel local ale Stațiunii ICAS Câmpulung Moldovenesc. În ciuda dificultăților, revista s-a străduit permanent să aducă un suflu nou în publicistica silvică românească. În materie de standarde ale publicării științifice, într-o perioadă în care nu se discuta despre „peer-review” se operau evaluări ale lucrărilor științifice pe bază de formulare de revizuire, într-o perioadă în care (auto)cenzura încă mai funcționa (după cum se va vedea mai îndată) sau când scientometria încă nu era atât de prezentă în România, revista figura în baze de date internaționale și beneficia de schimburi cu reviste străine. Odată cu apariția Internetului, BUCOVINA FORESTIERĂ a fost și prima revistă de silvicultură din România care a oferit acces liber la toate materialele sale, anticipând cu succes tendința *Open-Access* actuală din publicistica științifică internațională.

Aceste pagini trecute sunt o mărturie a ceea ce se putea numi entuziasm sau, după cum definea fenomenul unul dintre cei implicați, o formă de „ardere științifică interioară”, dacă se consideră publicarea drept actul final al oricărei cercetări.

Din păcate, revista și-a încetat apariția în

anul 2005, nereușind să treacă peste încercarea din anul precedent, când a avut loc tentativa de interzicere a apariției acesteia, numită elegant unire cu celelalte reviste de profil, o situație comentată în articolul „Cronica unei morți anunțate” (nr. 1-2/2004). Nu știm ce a declanșat furia, însă poli din zona Academiei s-au manifestat activ, prin întreprinderea de diligențe spre reducerea la tăcere a vocii unei publicații cu adevărat libere. Manifestări reprobabile dar - ce este mai îngrijorător - nesingulare și reconfirmate la timpul prezent. În ce măsură a fost sau nu aceasta cenzură, cititorii vor putea judeca singuri.

La 21 de ani de la prima publicare a seriei noi, BUCOVINA FORESTIERĂ își reia apariția, de această dată având alături, în afara institutului, o universitate tânără, asemănătoare la spirit cu ceea ce am arătat mai sus. Revista încearcă să-și reia rolul de a cataliza dezbateri, de a propune idei și de a contribui la formarea de reale conștiințe forestiere, într-un context în care dezamăgirile sunt mai dese decât entuziasmul, iar așezarea valorilor pe scări corecte se lasă prea mult așteptată.

Ca odinioară, păstrând crezurile fondatorului său, aceasta speră să poată fi - în același timp - un loc de exersare a mânuirii „penelului”, un același loc de întâlnire pentru cei interesați de pădure, de mediu și de problemele lor, dar mai ales o *Agora* în *Alma Mater*, un spațiu de manifestare liberă a spiritului (științific) silvic.